

DWUGRODNY (1) ai

N sg n dwugr(o)dn(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w.: dwójgodny.

*Mający dwa grody, dwa zamki obronne: Płacze cię Litwá łpolfzczáła/ żáluie cię sílno IANIE
Dwugrodne Wilno. KlonŻal B4v.*

BZ